

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

**DECIZIA NR. 113
din 19.04.2013**

privind soluționarea contestației formulate de
SCS.R.L, CUI RO.....,
din loc., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 26.03.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. din 25.03.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 26.03.2013, cu privire la contestația formulată de **SC S.R.L, CUI**, din loc., județul Suceava.

SC S.R.L contestă Decizia de impunere nr. **din data de 11.02.2013**, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./14.02.2013, privind suma totală de **.....lei**, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei impozit pe dividende ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende.

De asemenea, societatea contestă și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr./11.02.2013 și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr./11.02.2013, înregistrate la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./14.02.2013.

Totodată, solicită suspendarea oricărui fel de act de executare a deciziilor atacate, înainte de soluționarea privind fondul contestației.

Decizia de impunere nr. din data de 11.02.2013 și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr./11.02.2013, emise în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./14.02.2013, au fost transmise personal, fiind luate la cunoștință în data de **19.02.2013, conform semnăturii de luare la cunoștință și stampilei aplicată pe adresa de înaintare a acestora.**

SCS.R.L contestă Decizia de impunere nr. din data de 11.02.2013 și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr./11.02.2013, emise în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./14.02.2013, în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestația fiind înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. din 20.03.2013 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din data de 20.03.2013.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SCS.R.L formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. din data de 11.02.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală, înregistrat sub nr./14.02.2013, privind suma delei, reprezentând,lei impozit pe profit,lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,lei impozit pe dividende,lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende șilei penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende.

Totodată, societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr. din data de 11.02.2013, a Raportului de inspecție fiscală nr./14.02.2013, precum și a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr./11.02.2013 înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./14.02.2013 și a - Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 47/11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./14.02.2013.

De asemenea, societatea solicită suspendarea oricărui fel de act de executare a deciziilor atacate, înainte de soluționarea privind fondul contestației.

În motivarea contestației petenta menționează că, în urma controlului efectuat, inspectorii fiscali au constatat că în ultimii ani s-a diminuat masa impozabilă prin efectuarea eronată a unor înregistrări contabile pentru operațiuni comerciale față de care nu există documente justificative sau tranzacțiile au fost fictive.

Precizează că organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit aferent în valoare delei, la care s-au calculat dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

De asemenea, menționează că organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe dividende în sumă delei, la care s-au calculat dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

I. Referitor la constatările privind impozitul pe profit

1. Contestatoarea precizează că organele fiscale au constatat că, în luna august 2012, a înregistrat în evidența contabilă un număr de 9 facturi, în valoare de lei cu TVA aferentă în sumă de, reprezentând achiziții de servicii fără a deține documentele justificative pentru acestea.

Menționează că, în urma verificărilor încrucișate efectuate de organele de control la SCSRL (jud. Alba), s-a constatat că SCSRL nu ar fi desfășurat tranzacții comerciale cu societatea contestatoare.

Contestatoarea precizează că în mod eronat organele de control au stabilit în sarcina sa impozit pe profit în sumă delei ($\text{.....} \times 16\% = \text{.....}$ lei), întrucât organul de control nu face cu nimic dovada afirmațiilor sale privind verificarea încrucișată și consideră că i se încalcă dreptul la informare și apărare prin aceea că nu depune nici o dovadă în acest sens, deși arată că ar anexa înscrisurile la actul de control.

Petenta menționează că rectificarea operată de către inspectorii fiscali referitor la înregistrarea tranzacției cu SCSRL este abuzivă, lipsită de temei fiind necesar a se reveni asupra sa.

2. Contestatoarea precizează că organele de control au constatat că în luna septembrie 2012 a înregistrat în evidența contabilă un număr de 3 facturi reprezentând achiziții de popi metalici, în valoare totală delei cu TVA aferentă în sumă de, de la SCSRL, jud. Suceava, pentru care nu ar exista documente justificative privitoare la modul în care s-a efectuat transportul acestora (CMR –ul), iar achiziția ar fi una fictivă.

Petenta menționează că organele de control precizează că, în urma cercetărilor efectuate de D.N.A. Suceava, s-ar fi constatat ca SCSRL „*are un comportament de firmă fantomă*”.

Contestatoarea precizează că nicăieri în lege nu se vorbește de faptul că neînregistrarea datelor privind modul de efectuare al transportului ar duce la anularea unei cheltuieli cu achiziția unor bunuri cum, la fel, nicăieri nu este definit și încadrat conceptul de „firmă fantomă”.

Susține că, deși nu există înscrisuri care să ateste modul de transport al respectivilor popi metalici, aceștia au fost aduși de către o persoană fizică, de la locul expeditorului până la societate.

Precizează că soluția de neacordare a dreptului de deducere a cheltuielilor rezultate din cele trei facturi din luna septembrie 2012, este lipsită de temei în

condițiile în care bunurile respective au fost achiziționate, au fost evidențiate în lista inventarelor, pot fi identificate și ele servesc la desfășurarea activității efective a societății.

3. Contestatoarea precizează că organele fiscale au constatat că, în perioada august - decembrie 2011, a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli în baza a 11 facturi emise de SCSRL Suceava, pe care le-au considerat nedeductibile fiscal deoarece nu era menționată natura serviciilor prestate,

Petenta susține că organele de control nu au precizat nici un text de lege în care să existe dispoziția în baza căreia poate fi trasă această concluzie.

Contestatoarea precizează că SCSRL Suceava, la acel moment, furniza asistența tehnică și eventualele prestații de reparații și piese de schimb la uneltele, sculele și accesoriile de care se foloseau în realizarea obiectului de activitate.

De asemenea, susține că SCSRL era unul din agenții economici specializați în echipamente, scule, accesorii de prelucrare a lemnului, grădinarit, service autorizat de motoare pentru echipamentele enumerate. Cum obiectul de activitate impunea utilizarea unor asemenea instrumente, utilaje și accesorii, nu poate fi vorba de faptul că nu s-ar justifica o cheltuială cu exploatarea acestora.

Referitor la argumentul adus de organele fiscale referitor la faptul că, în urma informațiilor pe care le-a obținut de la administratorul judiciar al SCSRL (societatea aflată în insolvență), care a comunicat că nu deține informații despre tranzacțiile dintre cele două societăți, nefiindu-i încă predate documentele contabile, contestatoarea consideră că inspectorii fiscali ar fi trebuit să facă investigații în continuare la societatea în insolvență.

Precizează că ar fi trebuit să ia legătura cu administratorul special al debitoarei, să verifice dosarul de insolvență (.....* - Tribunalul Suceava) și doar în momentul în care ar fi stabilit nerealitatea tranzacției să aducă acest aspect ca motiv în susținerea concluziilor sale.

Susține că cele 11 facturi au fost emise în mod corect și nu se impune înlăturarea lor din cadrul cheltuielilor deductibile fiscal.

4. Contestatoarea precizează că organele fiscale au constatat că în mod eronat au fost înregistrate în contabilitate un număr de 7 facturi, reprezentând manoperă, în valoare delei cu TVA aferentă în sumă de lei, emise de SC SRL Baia, fără a se deține documente justificative.

În susținerea contestației formulate, petenta precizează că pentru a demonstra realitatea tranzacțiilor efectuate depune documente în anexă nr. 1.

5. Societatea menționează că organele de control au considerat ca nedeductibilă cheltuiala cu achiziția unei mașini de spălat în valoare de, cu TVA aferentă în suma de lei, neavând în vedere faptul că echipamentele de protecție nu pot fi aruncate în momentul în care se murdăresc în procesul de activitate, iar legea nu impune nicăieri ca această activitate să fie făcută manual sau la un prestator de servicii.

6. Societatea susține că, în opinia inspectorilor fiscali, muncitorii nu au dreptul de a beneficia de condiții civilizate de muncă și de masă.

Solicită să i se comunice dacă cheltuiala cu achiziționarea unor asemenea obiecte de inventar (achiziționarea mini-bucătăriei și a unui strict inventar) este una deductibilă sau nu.

II. Referitor la constatările privind impozitul pe dividende

1. Contestatoarea precizează că organele de inspecție fiscală au constatat că pentru suma delei repartizată ca și dividende aferente anului 2009, nu s-a calculat și virat impozitul aferent în sumă de, reprezentând un procent de 16% din aceasta suma, pentru care au calculat dobânzi și majorări de întârziere.

Petenta apreciază concluziile actului de control ca fiind nefondate, suma nefiind datorată, ea fiind eronat înregistrată în evidența contabilă.

2. Petenta menționează că echipa de control a considerat drept o repartizare a dividendelor suma de lei, care nu poate fi catalogată astfel și nici calculul impozitului aferent, a dobânzilor și penalităților nu poate fi luat în considerare.

Susține că sumele ridicate în numerar din casieria societății în cursul lunii decembrie 2010 au servit la realizarea activităților societății, contractate în Belgia, sumele de bani fiind cheltuite strict în acest scop, așa cum o dovedesc înscrisurile depuse în anexa nr.2 la contestație.

În final, societatea precizează că recalcularea bazei de impozitare și reîntregirea profitului impozabil s-a făcut în mod greșit, acesta nedatorând sumele stabilite de organele de control, nici ca debit principal și nici sumele accesorii.

De asemenea, petenta solicită anularea deciziei de impunere, anularea deciziei de nemodificare a bazei de impunere și a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 11.02.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /14.02.2013, s-au stabilit obligații fiscale totale în sumă delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei TVA;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
-lei penalități de întârziere aferente TVA;
-lei impozit pe dividende ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende.

SC S.R.L contestă Decizia de impunere nr. din data de 11.02.2013, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./14.02.2013, privind suma totală delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei impozit pe dividende ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende

În urma inspecției fiscale desfășurate la SCS.R.L., s-au constatat următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit

1. Organele de inspecție fiscală precizează că, în luna august 2012, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă 9 (nouă) facturi, în valoare delei cu TVA aferentă în sumă de lei, de la SCSRL Blaj, jud. Alba, CUI,reprezentând achiziții de servicii, fără să dețină documente justificative (contracte, devize de lucrări, termosistem, manoperă termosistem, gresie, etc.), fără a exista vreo specificare cu privire la natura serviciilor prestate sau cu privire la beneficiari.

Echipa de control menționează că, din răspunsul primit ca urmare a solicitării de control încrucișat de la DGFP – AIF Alba prin adresa nr./03.12.2012 înregistrată la D.G.F.P. – A.I.F. Suceava sub nr./11.12.2012, rezultă că SCSRL nu a desfășurat tranzacții comerciale cu SC SRL.

Organele de inspecție fiscală a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă delei (.....lei x 16%).

2.Organele de control precizează că, în luna septembrie 2012, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă 3 (trei) facturi, în valoare delei cu TVA aferentă în sumă de lei, de la SCSRL, jud. Suceava, CUI, reprezentând achiziții de popi metalici, fără a prezenta și alte documente justificative, cum ar fi cine a efectuat transportul, cu ce s-a efectuat acesta, precum și CMR.

Echipa de control menționează că, din consultarea bazei de date informatizate a ANAF și DGFP Suceava a rezultat ca SCSRL Suceava nu a depus la organul fiscal teritorial deconturi TVA din luna iulie 2012, declarațiile privind obligațiile de plata la bugetul general consolidat cod 100, din luna iulie 2012, declarația informativă cod 394 privind achizițiile/livrările efectuate pe teritoriul național în sem. II. 2011, care să confirme că a desfășurat activitate economică.

De asemenea, precizează că, din consultarea dosarului fiscal, s-a constatat că în urma cercetărilor efectuate de D.N.A. Suceava, SCSRL Suceava are un comportament de firmă fantomă.

Ca urmare a invitației de control încrucișat administratorul societății SCSRL nu s-a prezentat.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că SC SRL nu poate dovedi proveniența popilor metalici pe care îi deține și a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă delei (....lei x 16%).

3. De asemenea, organele de control precizează că, în perioada august – decembrie 2011, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă 11 (unsprezece) facturi, în valoare delei și TVA aferentă în sumă delei , de la SCSRL Suceava, CUI, reprezentând achiziții de servicii, fără să dețină documente justificative cu privire la beneficiari, neexistând nici o specificare cu privire la natura serviciilor prestate, fără a justifica necesitatea acestora în folosul operațiunilor sale taxabile sau fără ca acestea să fie refacturate beneficiarilor.

Precizează că SCSRL Suceava se afla în lichidare judiciară începând cu data de 11.09.2012, iar lichidatorul judiciar a comunicat că nu se află în posesia documentelor financiar contabile ale societății.

Echipa de inspecție fiscală a constatat ca SC SRL nu poate dovedi necesitatea serviciilor și a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(....lei x 16%).

4. Organele de control menționează că în luna februarie 2011, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă 7 (șapte) facturi, în valoare delei cu TVA aferentă în sumă delei, emise de SC SRL Baia, jud. Suceava, CUI, reprezentând manoperă, fără să dețină documente justificative (contracte, devize de lucrări) și fără a exista vreo specificare cu privire la natura serviciilor prestate sau cu privire la beneficiari.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că SC SRL nu poate dovedi necesitatea serviciilor și a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(....lei x 16%).

5. De asemenea, organele de inspecție fiscală precizează că, în luna septembrie 2011, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă o factura în valoare de cu TVA aferentă în sumă de lei, reprezentând mașină de spălat care nu este destinată operațiunilor taxabile ale firmei.

Echipa de inspecție fiscală a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(.... x 16%).

6. Echipa de control menționează că, în luna iunie 2011, SC SRL a dedus eronat TVA în sumă totală de, la o baza impozabilă de, reprezentând mini-bucatarie, masa, teighea, conform facturilor .../23.06.2011 și .../23.06.2011 de la SC SRL, care nu este destinată operațiunilor taxabile ale firmei.

Echipa de inspecție fiscală a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(.... x 16%).

Pentru neplata la termenele legale a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat majorări de întârziere / dobânzi (perioada 26.04.2011 - 06.02.2013), în sumă delei.

De asemenea, întrucât debitul stabilit suplimentar are o vechime mai mare de 90 zile, s-au calculat penalități de întârziere în suma delei ($....lei \times 15\%$).

Cu privire la impozitul pe dividende

1. Organele de inspecție fiscală precizează că, în luna decembrie 2009 SC SRL a repartizat la dividende din contul 117 "Rezultatul reportat" suma totală brută delei, pentru care nu a declarat, dar a achitat un impozit pe dividende în sumă de lei.

Echipa de inspecție fiscală a recalculat impozitul pe dividende prin aplicarea cotei de 16% asupra valorii dividendelor brute distribuite, rezultând suma de ($....lei \times 16\%$), respectiv a stabilit un impozit pe dividende suplimentar în suma de

2. De asemenea, echipa de control menționează că, în cursul lunii decembrie 2010, asociatul SC SRL a ridicat în numerar din casieria societății sub forma de avansuri suma delei, suma care a fost înregistrată în bilanța de verificare prin debitul contului 542 „Avansuri de trezorerie”.

În timpul controlului administratorul societății nu a prezentat nici un document (facturi proforme, contracte etc.), cu care să dovedească necesitatea acestor avansuri, fapt pentru care echipa de inspecție fiscală a calculat impozit pe dividende aferent sumei delei, rezultând un impozit suplimentar în sumă delei ($.... \times 16/100$).

Pentru neplata la termenele legale a impozitului pe dividende suplimentar s-au calculat majorări de întârziere / dobânzi în suma de.....lei și penalități de întârziere în sumă delei ($....lei \times 15\%$).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr./11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./14.02.2013 pentru impozitul pe venit și contribuțiile pentru asigurări sociale la care nu s-au stabilit debite suplimentare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată delei, reprezentândlei impozit pe profit,accesorii aferente impozitului pe profit,lei impozit pe dividende,lei accesorii aferente impozitului pe dividende, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava prin adresa nr. din 14.02. 2013.

În fapt, în urma verificărilor efectuate la SCS.R.L., s-au constatat următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit

1. În urma inspecției fiscale desfășurate s-a constatat că în luna august 2012, SC SRL a înregistrat în contabilitate un număr de 9 (nouă) facturi emise de SCSRL Blaj, jud. Alba, CUI, în valoare delei cu TVA aferentă în sumă de lei, reprezentând achiziții de servicii, fără să dețină documente justificative (contracte, devize de lucrări, termosistem, manoperă termosistem, gresie, etc.) și fără a exista vreo specificare cu privire la natura serviciilor prestate, sau cu privire la beneficiari.

Din răspunsul primit, ca urmare a solicitării de control încrucișat, de la DGFP – AIF Alba prin adresa nr./03.12.2012, înregistrată la D.G.F.P. – A.I.F. Suceava sub nr./11.12.2012, rezultă că SCSRL nu a desfășurat tranzacții comerciale cu SC SRL.

Organele de inspecție fiscală, urmare celor constatate au stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă delei (.....lei x 16%).

2. În urma verificărilor efectuate, s-a constatat că în luna septembrie 2012 SC SRL a înregistrat în evidența contabilă un număr de 3 (trei) facturi emise de SCSRL, jud. Suceava, CUI, în valoare delei cu TVA aferentă în sumă de lei, reprezentând achiziții de popi metalici, fără a prezenta și alte documente justificative, cum ar fi cine a efectuat transportul, cu ce s-a efectuat acesta precum și CMR.

Din consultarea bazei de date informatizate a ANAF și DGFP Suceava a rezultat că SCSRL Suceava nu a depus la organul fiscal teritorial deconturi TVA din luna iulie 2012, declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat cod 100, din luna iulie 2012, declarația informativă cod 394 privind achizițiile/livrările efectuate pe teritoriul național în sem. II. 2011, care să confirme că a desfășurat activitate economică.

În urma consultării dosarului fiscal s-a constatat că, în urma cercetărilor efectuate de D.N.A. Suceava, SCSRL Suceava are un comportament de firmă fantomă.

Ca urmare a invitației de control încrucișat administratorul societății SCSRL nu s-a prezentat.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că SC SRL nu poate dovedi proveniența popilor metalici pe care îi deține și a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă delei (....lei x 16%).

3. De asemenea, s-a constatat că, în perioada august – decembrie 2011, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă un număr de 11 (unsprezece) facturi emise de SCSRL Suceava, CUI, în valoare delei și TVA aferentă în sumă delei, reprezentând achiziții de servicii, fără să dețină documente justificative cu privire la

beneficiari, neexistând nici o specificare cu privire la natura serviciilor prestate, fără a justifica necesitatea acestora în folosul operațiunilor sale taxabile sau fără ca acestea să fie refacturate beneficiarilor.

În urma verificărilor efectuate s-a constatat că SCSRL Suceava se afla în lichidare judiciară începând cu data de 11.09.2012, iar lichidatorul judiciar a comunicat că nu se află în posesia documentelor financiar contabile ale societății.

Echipele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL nu poate dovedi necesitatea serviciilor și a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(....lei x 16%).

4. Organele de control au constatat că, în luna februarie 2011 SC SRL a înregistrat în evidența contabilă un număr de 7 (șapte) facturi emise de SC SRL Baia, jud. Suceava, CUI, în valoare delei cu TVA aferentă în sumă delei, reprezentând manoperă, fără să dețină documente justificative (contracte, devize de lucrări) și fără a exista vreo specificare cu privire la natura serviciilor prestate sau cu privire la beneficiari.

S-a constatat că SC SRL nu poate dovedi necesitatea serviciilor și s-a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(....lei x 16%).

5. De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna septembrie 2011, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă o factura în valoare de cu TVA aferentă în sumă de lei, reprezentând mașină de spălat care nu este destinată operațiunilor taxabile ale firmei.

Echipele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(.... x 16%).

6. Echipele de control au constatat că în luna iunie 2011 SC SRL a înregistrat în evidența contabilă facturile nr./23.06.2011 și/23.06.2011 emise de SC SRL, reprezentând mini-bucatarie, masă, teșghea, în valoare de, care nu este destinată operațiunilor taxabile ale firmei.

Echipele de inspecție fiscală au stabilit o diferență suplimentară de impozit pe profit în sumă de(.... x 16%).

Pentru **impozitul pe profit** suplimentar în sumă delei s-au calculat **accesorii** în sumă totală de, din care dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

Cu privire la impozitul pe dividende

1. În urma verificărilor efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2009 societatea SC SRL a repartizat la dividende din contul 117 "Rezultatul reportat" suma totală brută delei, pentru care nu a declarat impozitul datorat, dar a achitat un impozit pe dividende în sumă de lei.

Echipa de inspecție fiscală a recalculat impozitul pe dividende prin aplicarea cotei de 16% asupra valorii dividendelor brute distribuite, rezultând suma de (....lei x 16%), respectiv a stabilit un impozit pe dividende suplimentar în suma de

2. De asemenea, s-a constatat că în cursul lunii decembrie 2010, asociatul SC SRL a ridicat în numerar din casieria societății sub formă de avansuri suma delei, suma care a fost înregistrată în balanța de verificare prin debitul contului 542 „Avansuri de trezorerie”.

În timpul controlului administratorul societății nu a prezentat nici un document (facturi proforme, contracte etc.), cu care să dovedească necesitatea acestor avansuri, fapt pentru care s-a calculat impozit pe dividende aferent sumei delei, rezultând un impozit suplimentar în sumă delei (....*16/100).

Pentru neplata la termenele legale a impozitului pe dividende suplimentar s-au calculat majorări de întârziere / dobânzi în suma de.....lei și penalități de întârziere în sumă delei (....lei x 15%).

Pentru **impozitul pe dividende** suplimentar în sumă de **....lei** s-au calculat **accesorii** în sumă totală de **....lei**, din care dobânzi în sumă de.....lei și penalități de întârziere în sumă delei.

Organele de inspecție fiscală, cu adresa nr. din data de 14.02.2013, au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava, Sesizarea penală și procesul verbal nr. din 14.02.2013, ale cărui constatări se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr. / din data de 14.12.2012, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; [...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea ”.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală din

11.02.2013, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de cercetare penală urmează să se pronunțe asupra caracterului infracțional al faptei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, conform cărora documentele înregistrate în contabilitate nu îndeplinesc calitatea de documente justificative și nu dau dreptul la deducerea cheltuielilor și faptul că societatea nu a putut justifica cu documente sumele de bani ridicate.

Urmare celor prezentate, organele de cercetare penală urmează să analizeze dacă faptele prezentate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, prevăzute la art. 9 alin. 1 lit. a din Legea 241/2005 privind evaziunea fiscală.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală „Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat *„Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”.*

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora „hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava nu se poate învesti cu soluționarea pe fond a cauzei fapt, pentru care se va **suspenda soluționarea contestației pentru suma delei, reprezentândlei impozit pe profit,accesorii aferente impozitului pe profit,lei impozit pe dividende,lei accesorii aferente impozitului pe dividende, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate învesti cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va **suspenda soluționarea** cauzei civile pentru **suma delei**, conform pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, care prevede:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, citat anterior.

2. Referitor la suma delei, reprezentând impozit pe dividende, cauza supusă soluționării este dacă DGFP Suceava se poate pronunța cu privire la această sumă contestată de societate, în condițiile în care suma respectivă nu a fost stabilită prin Decizia de impunere nr. din 11.02.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr./14.02.2013.

În fapt, societatea formulează contestație cu privire impozitul pe dividende în sumă delei, în timp ce prin decizia de impunere contestată nr. din 11.02.2013, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe dividende delei.

Astfel, se constată că societatea contestă un impozit pe dividende în plus cu suma delei, față de impozitul pe dividende stabilit de organele de inspecție fiscală prin Decizia nr. din 11.02.2013.

În drept, art. 205 și art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevăd:

ART. 205

“[...]

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia”.

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru”.

Din prevederile legale menționate rezultă că are dreptul la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

De asemenea, o contestație trebuie să cuprindă o serie de elemente printre care și obiectul acesteia, care constituie sumele înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, și nicidecum alte sume.

Alin. 1 al art. 217 "Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale" din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură fiscală, republicată, prevede:

"Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei."

Pct. 11.1 din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, stipulează că:

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că, în situația în care sumele contestate nu sunt stabilite prin actul administrativ fiscal atacat, contestația se respinge ca fiind fără obiect.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea formulează contestație cu privire impozitul pe dividende în sumă delei, în timp ce prin decizia de impunere contestată nr. din 11.02.2013, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe dividende delei.

Astfel, se constată că societatea contestă un impozit pe dividende în plus cu suma delei, față de impozitul pe dividende stabilit de organele de inspecție fiscală.

Având în vedere prevederile legale citate și întrucât petenta nu face dovada că a fost lezată în drepturile sale și că sumele contestate au fost stabilite prin decizia de impunere atacată, **urmează a se respinge ca fără obiect contestația formulată cu privire la suma delei, reprezentând impozit pe dividende.**

3. Referitor la solicitarea petentei de suspendarea oricărui fel de act de executare a deciziilor atacate, înainte de soluționarea privind fondul contestației, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, societatea solicită suspendarea executării deciziilor contestate.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 215 alin. 1 și 2** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 215

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei”.

Potrivit acestui text de lege, contribuabilul are dreptul de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, solicitare care se depune la instanța competentă, iar aceasta poate suspenda executarea, în cazul în care se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate.

De asemenea, faptul că petenta a depus contestație împotriva unui act administrativ fiscal, nu înseamnă că s-a suspendat executarea acestuia.

La **art. 14 alin. 1 și 2** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, se prevede:

„ART. 14

“Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.[...]”.

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea contestatoarei de suspendare a executării deciziilor contestate, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestui

capăt de cerere, **neavând competența materială**, aceasta aparținând instanței judecătorești.

4. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 47/11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./14.02.2013, prin care s-a dispus ca SC SRL să se înscrie în Registrul Operatorilor Intracomunitari și să depună noi declarații completate corect pentru perioada verificată, cauza supusă soluționării este dacă organul competent constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava are competența de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care măsura nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora sau a măsurii de diminuare a pierderii fiscale.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL nu este înregistrată în Registrul Operatorilor Intracomunitari și depune declarația 390 pentru bunurile livrate în comunitate și serviciile efectuate în legătură directă cu bunurile imobile ce au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil.

Prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr./11.02.2013, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr./14.02.2013, organele de inspecție fiscală au dispus societății măsura de a se înscrie în Registrul Operatorilor Intracomunitari și de a depune noi declarații 390 corecte pentru perioada verificată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003**, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 209

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei; [...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că **organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere**, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere **care au ca obiect impozite**, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de **diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri**, or măsura dată prin dispoziția de măsuri contestată de societate se referă la măsura de a se înscrie în Registrul Operatorilor Intracomunitari și de a depune noi declarații 390 corecte pentru perioada verificată.

Conform textelor de lege menționate mai sus, cererile formulate împotriva dispozițiilor de măsuri care nu se referă la diminuarea pierderii fiscale, se soluționează de către organele fiscale emitente.

Întrucât Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .../11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./14.02.2013, contestată de societate, se referă la înscrierea în Registrul Operatorilor Intracomunitari și depunerea de noi declarații 390 corecte pentru perioada verificată, rezultă că pentru acest capăt de cerere, organul de soluționare specializat din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava nu are competență de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, aceasta nereferindu-se la diminuarea pierderii fiscale.

Potrivit **art. 209 alin. (2)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

„Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

- La **pct. 5.1 și 5.3 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, se prevede că:

„5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 209 din Codul de procedură fiscală - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

[...]

5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”.

Din cele prezentate mai sus rezultă că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, care au ca obiect impozite, taxe, precum și asupra măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilită prin dispoziție de măsuri, or măsura stabilită prin dispoziția de măsuri contestată se referă la înscrierea în Registrul Operatorilor Intracomunitari și depunerea de noi declarații 390 corecte pentru perioada verificată, **care, așa după cum se precizează la alin. (2) al art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, intră în competența de soluționare a organului fiscal emitent, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava.**

5. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr./11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./14.02.2013, întocmită pentru SC ... SRL, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra cauzei, în condițiile în care petentul nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr./11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava sub nr./14.02.2013, în urma verificării efectuate la S.C. S.R.L., organele fiscale au stabilit că pentru impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți, impozitul pe veniturile din dividendele distribuite persoanelor juridice, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți,- persoane fizice, vărsăminte de la persoane juridice, pentru persoanele cu handicap neîncadrate, nu s-a modificat baza de impunere în perioada verificată, respectiv 17.07.2008 – 30.09.2012.

SC SRL formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere/11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava sub nr./14.02.2013, fără să demonstreze că a fost lezat în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

Art. 85

„Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);**
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”**

La **art. 109** din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedura fiscală, republicată, se prevede că:

Art. 109

„Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.[...].”

Art. 110 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, se stipulează că:

ART. 110

„[...] (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

Totodată, la **art. 205 și 206** din același act normativ, se precizează:

ART. 205

„Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

Art. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Din coroborarea prevederilor legale prezentate mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale, cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cel care consideră ca a fost lezat în drepturile sale.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Se reține că persoana fizică se află în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului în raport de dispozițiile art. 205 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, deci nu a fost lezată în vreun interes al său.

Totodată, contestatorul nu a demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 11.02.2013, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală.

SC SRL afirmă că formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 11.02.2013, înregistrată sub nr. din 14.02.2013, solicitând anularea acesteia.

Prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. din 11.02.2013, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, în urma verificării efectuate, organele fiscale au stabilit că, că pentru impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți, impozitul pe veniturile din dividendele distribuite persoanelor juridice, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuții pentru concedii și

indemnizații de la persoane juridice sau fizice, impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți,- persoane fizice, vărsăminte de la persoane juridice, pentru persoanele cu handicap neîncadrate, nu s-a modificat baza de impunere în perioada verificată, respectiv 17.07.2008 – 30.09.2012.

Rezultă că petenta nu are în vedere că organele de control nu au stabilit nici o bază suplimentară, nefiind modificată baza de impunere pentru perioada verificată, respectiv 17.07.2008 – 30.09.2012.

Din cele prezentate se reține că, prin emiterea deciziei de nemodificare a bazei de impunere, societatea nu a fost lezată în drepturile sale, cu atât mai mult cu cât suma decontestată de aceasta nu face obiectul deciziei de nemodificare a bazei de impunere.

Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la **punctul 12.1 lit. d)** prevede că:

„12. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 217 - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

13.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;”

Drept urmare, având în vedere prevederile legale menționate mai sus pentru acest capăt de cerere și întrucât petentul nu demonstrează că a fost lezat în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal, contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr./**11.02.2013**, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./**14.02.2013**, urmează sa **fie respinsă ca fiind lipsită de interes.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de **SCS.R.L**, CUI CUI, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată

stabilite de inspecția fiscală nr. din data de din 11.02.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /14.02.2013, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, privind suma delei, reprezentând:

.....lei impozit pe profit;

....accesorii aferente impozitului pe profit;

....lei impozit pe dividende;

....lei accesorii aferente **impozit pe dividende**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

2. Respingerea ca fiind fără obiect a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 11.02.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /14.02.2013, cu privire la suma delei, **reprezentând impozit pe dividende.**

3. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării deciziilor contestate, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

4. Transmiterea dosarului cauzei pentru contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /11.02.2013, Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței, potrivit celor reținute în prezenta decizie.

5. Respingerea contestației formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. /11.02.2013, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. /14.02.2013, **ca fiind lipsită de interes.**

Prezenta decizie poate fi atacată la **Tribunalul Suceava**, în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.